

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Η Ανάληψη του Κυρίου

Οι επιπτώσεις της Αναλήψεως

Η μεγίστη εορτή της Αναλήψεως του Κυρίου μας, αγαπητοί μου αδελφοί, την οποία εορτάζουμε σήμερα, αποτελεί το αποκορύφωμα των εορτών της αγίας μας Εκκλησίας. Και αυτό, γιατί την ημέρα αυτή ενθυμούμεθα και τιμούμε την τελευταία επί γης στιγμή του Κυρίου μας, κατά την οποία, αφού είχε μεταδώσει στους Μαθητές τις τελευταίες παρακαταθήκες Του, επιλέγει να αναληφθεί εν δόξη εις τους ουραμούς και να αποκατασταθεί εις τα δεξιά του Πατρός, *όπου ην το πρότερον*, όπως ψάλλει χαρακτηριστικά η υμνολογία της Εκκλησίας μας. Και το γεγονός αυτό συμβαίνει σαράντα ημέρες μετά την Ανάστασή Του.

Γιατί ο Χριστός επιλέγει να αναληφθεί σαράντα μέρες μετά την Ανάστασή Του και όχι την ίδια στιγμή με την Ανάστασή Του εκ των νεκρών; Θα μπορούσε, εφ' όσον είναι τέλειος Θεός, νικώντας τον θάνατο και ανιστάμενος εκ των νεκρών, ταυτοχρόνως να αναληφθεί εις τους ουραμούς και να αποκατασταθεί στη φυσική Του θέση. Ο Κύριος, όμως, επιλέγει αυτά τα δύο γεγονότα να πραγματοποιηθούν σε διαφορετικούς χρόνους, για συγκεκριμένους λόγους: Αν συνέβαιναν μαζί, ουδείς θα είχε γίνει μάρτυρας της Αναστάσεως, η Ανάσταση δεν θα είχε καταγραφεί στα ιερά κείμενα και ουδείς θα μπορούσε εύκολα να πιστέψει σ' αυτήν, χωρίς την μαρτυρία των αγίων Μαθητών και Αποστόλων, των Μυροφόρων γυναικών και τόσων άλλων. Αν, επίσης, η Ανάληψη γινόταν μαζί με την Ανάσταση, ουδείς θα ήταν μάρτυρας της Αναλήψεως, προκειμένου να τη διασώσει, να την καταγράψει και να γίνει συνείδηση απ' όλους μας στην ιστορική πορεία της Εκκλησίας μας. Ο Χριστός, λοιπόν, επιλέγει σε άλλο χρόνο να αναστηθεί, τρεις ημέρες μετά τη Σταύρωση και σε άλλο χρόνο να αναληφθεί, σαράντα ημέρες μετά την Ανάσταση.

Το γεγονός της Αναλήψεως είχε τεράστιο αντίκτυπο στους Μαθητές του Κυρίου μας, αλλά και στην Υπεραγία Θεοτόκο, οι οποίοι έγιναν μάρτυρες του υπερφυσικού αυτού γεγονότος. Και όπως λέει χαρακτηριστικά ο Ευαγγελιστής Λουκάς, όταν ο Κύριος ανελήφθη στους ουραμούς, μέσα σε πλήρη δόξα και με συνοδεία των αγγελικών δυνάμεων, οι Μαθητές και η Παναγία επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ

μετά χαράς μεγάλης. Η καρδιά τους είχε γεμίσει από χαρά. Θα περίμενε κανείς να είναι λυπημένοι, βλέποντας τον Κύριο και Διδάσκαλό τους να φεύγει από κοντά τους σωματικώς και να ανεβαίνει στους ουραμούς, νιώθοντας ότι, πλέον, δεν θα Τον έχουν ανάμεσά τους, αλλά, εντούτοις, δε νιώθουν λύπη, αλλά πολύ μεγάλη χαρά και αυτό συμβαίνει γιατί το γεγονός της Αναλήψεως εδραιώνει μέσα στην καρδιά τους την ακλόνητη πίστη ότι Αυτός με τον οποίο συναναστρέφονταν, επί τρία χρόνια, Αυτός τον οποίο είδαν να σταυρώνεται και να πεθαίνει στο Σταυρό, τον είδαν να ανασταίνεται και ψηλάφησαν τις πληγές του, Αυτός είναι όντως ο Υιός του Θεού του Ζώντος, ο οποίος κατήλθε από τον ουρανό, προσλαμβάνοντας την ανθρώπινη σάρκα και πλέον, μαζί μ' αυτήν την ανθρώπινη σάρκα, αναλαμβάνεται στους ουραμούς και αποκαθίσταται όπου ανήκει, στα δεξιά του Πατρός. Και η βεβαιότητα που οι Μαθητές σχηματίζουν μέσα τους πλημμυρίζει την καρδιά τους με μεγάλη χαρά, ενώ ανάλογα συναισθήματα βιώνει και η Παναγία, η οποία υπέφερε τον μέγιστο πόνο που μπορεί να υποφέρει ένας άνθρωπος πάνω στη γη, να βλέπει το τέκνο της να θυσιάζεται, να σταυρώνεται και να πεθαίνει. Και αυτή η Παναγία πιστεύει, πλέον, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία πως, ό,τι συνέβη στο παιδί της, συνέβη εκουσίως, συνέβη γιατί ήταν μέσα στο σχέδιο του Θεού και ότι το παιδί της ήταν αυτό που καθόριζε τις εξελίξεις και αυτό το Θείο τέκνο της είναι ο Μεσσίας και Λυτρωτής του κόσμου, ο Υιός και Λόγος του Θεού.

Έχουν χαρά οι Απόστολοι, γιατί έχουν, πλέον, την ευλογία του Χριστού. Ο Κύριος τους ευλόγησε την ώρα της Αναλήψεως και ανήλθε στους ουραμούς. Και αυτή η ευλογία έκανε τους λίγους πολλούς, τους αδυνάτους λένοντες, τους άσοφους σοφούς, έκανε την Εκκλησία κυρίαρχη σε όλο τον κόσμο και τη διδασκαλία του Κυρίου Ευαγγέλιο της Σωτηρίας όλων των ανθρώπων. Να, λοιπόν, γιατί είχε ισχυρότατο αντίκτυπο η Ανάληψη στους Μαθητές.

Η Ανάληψη του Χριστού, όμως, είχε αντίκτυπο και στο λαό και στις αγγελικές δυνάμεις και αυτό φαίνεται τόσο από το Ευαγγελικό κείμενο, όσο και από τους Ψαλμούς της Παλαιάς Διαθήκης, όπου ο προφήτης Δαβίδ, εκατοντάδες χρόνια πριν από το γεγονός της Αναλήψεως, το βλέπει εν οράματι και το περιγράφει επακριβώς. Ο Κύριος, πριν αναληφθεί, είχε αποκαλύψει στους Μαθητές, ότι στο πρόσωπό Του θα εκπληρωθούν όλα όσα έχουν γραφτεί στις Γραφές, και

στους ψαλμούς, τόνισε ιδιαίτερα τους ψαλμούς και θα δούμε γιατί συνέβη αυτό.

Λέει ο Ευαγγελιστής Λουκάς ότι Άγγελοι συνόδευσαν τον Κύριο από τη γη στους ουρανούς. Ποιοί άγγελοι; Είναι αυτοί οι οποίοι διακόνησαν το σχέδιο της σωτηρίας και της ενανθρωπήσεως, όσο καιρό ο Χριστός βρισκόταν στην γη. Οι άγγελοι που διαλάλησαν τη γέννησή Του στη Βηθλεέμ, οι άγγελοι που Τον διακόνησαν στο όρος των πειρασμών, οι άγγελοι που κήρυξαν στις Μυροφόρες το γεγονός της Αναστάσεως. Αυτοί οι άγγελοι οι οποίοι ήταν μαζί Του στη γη, όσο ο Κύριος βρισκόταν εν μέσω ημών, αυτοί άρχισαν με δόξα και τιμή να Τον ανεβάζουν στον ουρανό και πάνω στον ουρανό, λένε οι Πατέρες, γινόταν αναταραχή μεγάλη και πανήγυρις, χωρίς, όμως, οι αγγελικές δυνάμεις του ουρανού να γνωρίζουν γιατί αυτή η αναταραχή και γιατί αυτό το πανηγύρι. Και σχηματικά περιγράφει ο Δαυίδ αυτή τη σκηνή που πραγματοποιήθηκε στον ουρανό: Φτάνοντας στον ουρανό οι άγγελοι που ήταν με το Χριστό στη γη, συνοδεύοντας το Χριστό, άρχισαν να φωνάζουν στους άλλους αγγέλους *άρατε πύλας οι άρχοντες υμών· και επάρθητε πύλαι αιώνιοι και εισελεύσεται ο βασιλεύς της δόξης¹*, δηλ., ανοίξτε τις πύλες οι άρχοντες του ουρανού, υψωθείτε όσο πιο ψηλά γίνεται, για να εισέλθει ο Βασιλεύς της δόξης. Και, ακούστε το διάλογο που διασώζει ο Δαυίδ μεταξύ των αγγέλων του ουρανού και των αγγέλων που συνοδεύουν το Χριστό. Οι άγγελοι του ουρανού βλέπουν έναν άνθρωπο να ανεβαίνει, ένα σωματικώς διαμορφωμένο άνθρωπο, δεν βλέπουν ένα πνεύμα, όπως γνώριζαν τον Θεό και ρωτούν έκθαμβοι, *τις εστίν ούτος ο Βασιλεύς της δόξης²*, ποιος είναι αυτός ο Βασιλεύς της δόξης και απαντούν οι συνοδεύοντες άγγελοι, *Κύριος κραταιός και δυνατός, Κύριος δυνατός εν πολέμω... ούτος εστίν ο βασιλεύς της δόξης³*. Είναι ο κυρίαρχος όλων, είναι ο ισχυρός και δυνατός, είναι ο ισχυρός στον πόλεμο, εννοώντας τον πόλεμο τον οποίο διεξήγαγε με τον διάβολο ο Κύριος επί της γης και από τον πόλεμο αυτόν εξήλθε νικητής και θριαμβευτής. Και έτσι πείστηκαν οι άρχοντες του ουρανού και άνοιξαν τις πύλες της Βασιλείας και εισήλθε ο Βασιλεύς της δόξης και κάθισε, εν σώματι, στα δεξιά του Πατρός. Αυτός ήταν ο αντίκτυπος που είχε η Ανάληψη στις Αγγελικές, ουράνιες και πνευματικές δυνάμεις.

¹ Ψαλ. 23,7

² Ψαλ. 23,8

³ Ψαλ. 23,8-10

Έχει αντίκτυπο, όμως, το γεγονός της Αναλήψεως και σε μας τους ανθρώπους όλων των εποχών, γιατί ο Κύριος ανελήφθη στους ουρανούς παίρνοντας μαζί Του και την ανθρώπινη φύση. Ο Χριστός δεν ανελήφθη στους ουρανούς ως Θεός μόνον, αλλά ως Θεάνθρωπος, ως τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Με το ανθρώπινο σώμα, το οποίο φόρεσε κατά την ενανθρώπησή Του, με αυτό το σώμα ανελήφθη στους ουρανούς. Ο Χριστός, με την ενανθρώπησή Του, φόρεσε την ανθρώπινη σάρκα, η οποία είχε εκπέσει από την ουράνια κατάσταση, λόγω της αμαρτίας των πρωτοπλάστων και πλέον ο άνθρωπος ζούσε με πόνους, θλίψεις και οδύνες και το σώμα του ήταν θνητό. Ο Χριστός φόρεσε αυτό το σώμα, με αυτό σώμα περπάτησε και έζησε πάνω στη γη, με αυτό σταυρώθηκε πάνω στο σταυρό και με το Αίμα Του ξέπλυνε τις αμαρτίες του ανθρωπίνου γένους και απάλλαξε το ανθρώπινο πρόσωπο, σώμα και ψυχή, από το άλγος της αμαρτίας, η οποία έκλεινε την πόρτα του παραδείσου.

Πλέον, αυτό το σεσωσμένο και αγιασμένο σώμα ο Χριστός το παίρνει μαζί Του στη Βασιλεία του Θεού και το αποκαθιστά στον τόπο και στην κατάσταση για την οποία δημιουργήθηκε, και αυτό συνιστά για μας την μεγαλύτερη ελπίδα, ότι ο Χριστός έσωσε τον άνθρωπο, καθάρισε το ανθρώπινο σώμα από την αμαρτία, το εξαγίασε και το αναβίβασε στη Βασιλεία του Θεού. Έτσι και εμείς, πλέον, έχουμε την δυνατότητα, ως μέλη της Εκκλησίας, έχοντας ελπίδα στην ευεργεσία του Χριστού, να καταξιώσουμε και να σώσουμε όλη την ανθρώπινη υπόστασή μας, το σώμα και την ψυχή μας και εν ώρα Κρίσεως να βρεθούμε στη Βασιλεία του Θεού, ως σώματα και ως ψυχές, κεκαθαρμένοι από την αμαρτία. Μόνο που για να συμβεί αυτό, πρέπει να ετοιμαστούμε σ' αυτή τη ζωή. Ο Χριστός άνοιξε το δρόμο γι' αυτό, ένα δρόμο που, πριν τη Γέννησή Του, ήταν κλειστός για τους ανθρώπους. Μας έδειξε το δρόμο και την πορεία που πρέπει ν' ακολουθήσουμε για να γίνουμε μέλη της Βασιλείας του Θεού. Αρκεί να εργαστούμε σ' αυτήν την ζωή πνευματικά, να ζήσουμε κατά το Θέλημά Του, σε κατάσταση μετάνοιας και εξομολογήσεως. Να ζήσουμε κοινωνώντας τον Χριστό και κοινωνούμε τον Χριστό με τη συμμετοχή μας στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, λαμβάνοντας μέσα μας το Σώμα και το Αίμα Του. Και εφόσον, επαξίως λαμβάνουμε μέσα μας το Σώμα Του και το Αίμα Του, γινόμαστε και εμείς ένα με Αυτόν και μπορούμε κάλλιστα να ακολουθήσουμε την ίδια πορεία της Σωτηρίας

με Αυτόν και να αποκατασταθούμε στα δεξιά του Πατρός στη Βασιλεία του Θεού.

Αυτό είναι το μήνυμα της σημερινής εορτής, αδελφοί μου, αυτή είναι η ελπίδα που ανατέλλει μέσα στις καρδιές μας όταν μπορούμε ν' αντιληφθούμε αυτές τις υπερφυσείς αλήθειες και να τις κάνουμε τρόπο και λόγο ζωής. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.